

ČLOVEŠKO SRCE

KLIČE PO

ljubezni

Viktorija Kos, avtorica knjige *Razcvet zavesti – pogovori o prebujoajočem se človeku*

Vse človekovo prizadevanje, vsi naporji, ves napredek, filozofija, umetnost in znanost so pravzaprav hlepenje po naklonjenosti, hrepenenje po ljubezni, je prepričana pisateljica Viktorija Kos, ki nas v svojem prvencu vzpodbuja k spoznavanju sebe in nam vliva poguma, da zaživimo srečno, kot zavestna, ljubeča bitja.

Od uvidov do znanja

Željo po razumevanju stvari in spoznaju Resnice je Viktorija v sebi začutila že zgodaj. Dobro pozna boleč občutek notranje praznine, ki se je pojavil že v zgodnji mladosti, pa tudi nemir in nezadovoljstvo, ki sta s časom v njej postajala vse večja in jo gnala k iskanju odgovorov, da bi potešila neustavljiva hrepenenje njene duše po resnični ljubezni.

Že kot majhna je čutila, da obstaja neka višja moč, sila, Bog. Vzgojena je bila v krščanstvu in dejstvo, da smo ljudje duhovna bitja, ji ni bilo tuje. V najstniških letih, ko se je začela jasneje zavedati same sebe in opazovali svet, pa so se ji zastavljala vprašanja, kdo pravzaprav je in kaj dela v tem čudnem svetu. Je človek, ki mora najprej razumeti, šele potem se lahko poda na pot. Zavedanje njenih slabosti, stanja nepopolnosti, v katerem smo ljudje, je bilo zelo močno. Prizadevala si je postati dober človek. Njeno srce je močno hrepenelo po dožive-

tju resnične ljubezni. Hotela je priti stvarem do dna, jih v polnотi razumeti. V sebi je čutila silno moč, ki jo je vodila. Razumevanje in smisel človeškega bivanja je najprej iskala v psihološki in duhovni literaturi, studirala je zahodno in indijsko filozofijo, proučevala kozmologijo arhaičnih ljudstev in spise številnih modrecov, mistikov: "Čutila sem, da moram poiskati odgovore, razrešiti veliko uganko življenja, sicer ne bom našla notranjega miru, zato sem se odločila za študij teologije, ki mi je prinesel širok vpogled v filozofijo – še posebej so me pritegnili grška, eksistencializem in indijska filozofija –, svetovne religije, psihologijo, duhovne mislice idr."

Grška filozofija (Pitagora, Sokrat, Platon idr.) je v bistvu mistika in se zelo razlikuje od poznejše evropske filozofije,

ki je postala zelo teoretična in je izgubila stik z življenjem," pravi. Še posebej močan vpliv nanjo pa je imela indijska filozofija, njeni duhovni spisi, kultura in glasba: "Indijski modreci so natancno, znanstveno proučili človeka – njegovo telo, um in dušo ali zavest in vse, kar obstaja. Zahodna misel je bila zame preozka in večkrat preveč mračna – moja narava me žene v prostorost, svobodo in radost bivanja –, in mi ni dala odgovorov, ki sem jih iskala. Odkrila sem, da je podobnost med grško in indijsko misliščijo velika. Deželi sta bili v starem veku tesno povezani. Indijci imajo zelo natancna etična načela glede socialnega življenja, so izjemno srčni, globoki in gostoljubni, iz njihovih filozofskih

sem se, da potrebujem pomoč nekoga, ki ima resnično vedenje. Želja po srečanju z njim je še z večjo močjo kot v mladosti privela na dan. Jezus – kot duhovni lik – mi je bil že od nekdaj blizu, prav tako Buda in drugi veliki duhovi. Spraševala sem se, zakaj danes ni nobenega takšnega učitelja. Bila sem zelo predvina. Vsi t. i. duhovni učitelji, ki so se razbohotili predvsem v kapitalističnem svetu, so se mi zdeli dolmljivi. Bila sem izredno skepična, nikomur nisem zaupala. Gleda na čas, v katerem živimo, mi je bilo nekako jasno, da je mogoče najti človeka, ki ima duhovno znanje v okolju, ki je sprejemljivo in dojemljivo za notranje vedenje. V dobi, v kateri živimo, je takšno ozračje na Vzhodu. Slutila sem, da je možno takšno osebo najti le tam."

Kmalu nato je odlila na drugo potovanje in Indijo. Prvič jo je obiskala z možem Tonetom leta 2000 in si ogledala veliko kulturnih spomenikov in duhovnih središč, povezanih z meditacijo, med drugim tudi znanimenito Bodh Gayo na severovzhodu Indije, kjer je Buda doživel razsvetljenje. Preden se je vrnila domov, je vedela, da se bo ponovno odpravila na pot na Vzhod.

*Kdor je odkril skrivnost
notranjega Zvoka ali Glasbe,
je odkril skrivnost življenja.
Ta Zvok lahko slišimo v meditaciji,
ko se nam odpre notranji sluh.*

duhovnih razlag človeka in stvarstva pa veje duh brezmejne slobode, vedenja in radosti. Življenje je zanje praznovanje."

Toda po vsem silnem branju in študiju se ji je začelo svati, da v knjigah ne bo našla, kar je iskala, in polastašila se je še globlja tesnoba. Primorana se je bila prepustiti in slediti srcu.

"Ko sem proučila, kar me je zanimalo, mi to ni več zadostovalo. Hotela sem imeti lastno izkušnjo, želeta sem doživeti ljubezen, blaženost, o kateri so govorili mistiki. V Taittiriya Upanišadi je zapisano: 'Resnično, drugačno od umu, katerega bistvo je intelekt, je Jaz, ki se stoji iz blaženosti. Z njo je prežet.' Poleg telesa in umna imam clovec dušo ali višji Jaz, ki je zastrž z mnogimi pokrivali, zato ne poznamo svoje resnične narave, ki je ljubezen, mir, vedenje. Duša je čista zavest. Ne umre, niti se ne rodi. Je v nenehni ekstazi, blaženosti."

Globoko notranje hrepenenje jo je gnalo v nadaljnje iskanje in po končanem študiju je začela meditirati – najprej sama, po nekaj letih pa v skupini vadila zen meditacijo.

"Po nekaj letih sem spoznala, da ne morem duhovno napredovati ne glede na to, kako močno se naprezam. Meditacija me je napolnila z mirom in počutila sem se prijetno, toda zavedala

Pot notranje svetlobe in zvoka

Čez dve leti je Viktorija ponovno odpotovala v Indijo. Kar se ji je zgodilo pred odhodom in na potovanju, je odločilno zaznamovalo njenо življenje. "Pred leti sem naletela na knjigo Pot mojstrov, ki opisuje mistično pot – meditacijo na notranjo svetobo in zvok, ki so jo učili Pitagora, Rumi, Kabir in drugi modreci ali mistiki, ki so spoznali sami sebe in si pridobili resnično vedenje. V starejših izdajah knjige je bila na prvi strani fotografija učitelja. Ko sem jo prvič odprila, sem najprej zagledala njegovo podobo. Misel, ki me je prešinila, je bila: Ta človek ni iz tega sveta. Njegov obraz je izzareval neizrekljiv mir, lepoto, ljubezen, milino in dostojanstvo. Bila sem kot začarana. Njegova podoba se mi je vtisnila globoko v srce. Vedela sem, da je učitelja možno srečati le v Indiji, kjer živi. Osupljivo je bilo, da sem tri tedne pred naslednjim potovanjem v Ljubljani naključno naletela na obstojalo v predavanju o tej meditaciji in bila uvedena vanjo."

Kaj je značilno za to pot?

"To je starodavna duhovna pot, ki govorji o počelu notranjega Zvoka, o katerem govorijo vse duhovne tradicije – pitagorejci, krščanska, srednjeazijska, sufiska, indijska, budistična, taoistična tradicija in tudi prvotni ljudstva Afrike in Amerike omenjajo počelo Zvoka. Navsezadnjene pa o njem govorijo kvantni fiziki in drugi znanstveniki. Veliki mistiki in duhovni učitelji, kot so Zarustra, Pitagora, Buda, Lao Zi, Jezus, Shamsi Tabriz, Rumi, Kabir, Nanak, Sant Kirpal Singh in mnogi drugi razlagajo, da je notranji Zvok božanska Glasba, ki preveva celotno stvarstvo. Eden največjih indijskih mistikov in pesnikov, Kabir, pravi: 'Tam ves nebo prežeto je z Zvokom, Glasba sliši se, ne da bi kdo na strune igral.'

Zvok, ki ga omenjajo mistiki, je notranji in ne zunanji in je ustvarjalno počelo, ki je ustvarilo vse, kar obstaja. Med ravnijo čiste zavesti in grobe materije, ki jo poznamo, so brezstevilni svetovi. Eno počelo je, ki povezuje vse te svetove – počelo Zvo-

ka. Kdor je odkril skrivnost notranjega Zvoka ali Glasbe, je odkril skrivnost življenja. Ta Zvok lahko slišimo v meditaciji, ko se nam odpre notranji sluh."

Vsi svetovi, tudi fizični, so torej prepojeni s subtilnim Zvokom?

"Da, notranji Zvok prevzema različne oblike, ko se spušča navzdol, v nižje svetove. Zvok je v mineralih, rastlinah, živalih in v naši samih. Vsako drevo, cvetlica, vse, kar obstaja, oddaja zvok, vibracijo, o čemer govorijo tudi znanstveniki. Materija je najnižja pojavnna oblika zvoka. Vemo, da je glasba nadvise privlačna. V njej ne uživamo le ljudje, temveč tudi živali, na primer kobre je povsem uročena od zvoka flavete. Predstavljamo si lahko, kakšno moč in čar ima šeče notranji, transcendentalen Zvok, ki je najvišja moč v tem stvarstvu. Iz njega izhaja vse. V indijski duhovni tradiciji ga imenujejo Náda, v drugih kulturah pa so ga mistiki poimenovali z drugimi besedami. V Indiji poznavajo dve vrsti glasbe Anáhata Náda, 'nezagranji zvok' in áhata náda, 'zagranji zvok'. Áhata náda nastane z udarcem, to je fizični zvok, medtem ko je Anáhata Náda Zvok stvarstva, večni Zvok. Ta Zvok je povsem subtilen, poln eliksirja, sladkosti, njegovemu opaju se ni mogoče upreti. Veliki duhovni učitelj Nanak pravi: 'S potopitvijo in Naam (Zvok) razkrije se kozmična zavest. Kdor posluša Naam, je v stanju nenehne blaženosti.'

Izkustvo poslušanja notranjega Zvoka je na začetku res čudežno, toda ko vsak dan poslušamo Zvok v sebi, postane to nekaj povsem naravnega."

O skrivenostnem notranjem Zvoku je zapisano tudi v Esenskem evanđeliju miru:

"Resnično vam povem, telo ni bilo ustvarjeno, le da diha, jé in misli, ampak tudi za to, da vstopi v Sveti Živiljenjski tok. Vaša ušes niso bila ustvarjena le za poslušanje ljudi, ptičjega petja in glasbe padajočega dežja, ampak tudi zato, da poslušajo Sveti Zvočni tok. [...] Vstopite v Sveti tok, v Živiljenjski tok, v Zvok in Svetlobu, ki sta vas ustvarila, da boste prispeti v kraljestvo nebeskega Očeta in postal eno z Njim, kakor reka, ki se zlije v daljno morje. Več vam ne morem povediti, kajti Sveti tok vas bo odvedel na kraj, kjer ni besed in tudi sveti zvitki ne morejo zapisati tankajsnejših skrivenosti."

Gavtama Buda pa pravi o Zvoku takole: »Z metodo božjega ušesa, ki je izčiščena in presegata, kar je človeško, sliši tisti, ki je popoln, človeške in božje Zvoke, tiste, ki sodalec stran in te, ki so bližu.«

Podobno nas k poslušanju notranjega Zvoka vabijo nekateri sufiski mistiki in nas nagovarjajo, naj odkrijemo zaklad, ki je v nas.

»Res je. Eden največjih perzijskih mistikov in pesnikov Jalal al-Din Rumi nas v svojih čudovitih verzih nenehno bodri: 'Dvigni se nad mentalno raven, o pogumna duša, Glasbu poslušaj, ki prihaja od zgoraj.' Hafis pa pravi: 'Želim si, da bi lahko gorovril kot božanska Glasba.'

Mistiki z Zahoda tako govorijo o Zvoku, ki so ga slišali v sebi. Terezija Avilska je zapisala: 'Zdi se mi, kot bi mi po glavi hrumelo več mogočnih slapov, drugič spet, kot da bi črkala jata drobnih ptičev. To se ne godi v ušesih, temveč v gornjem delu glave, kjer je baje sedeč višjega dela duše.' Frančišek Asiški opisuje, 'kako je nenačoma slišal nebeski Zvok, ki je zamajal celo nebesa, in videl bleščečo Svetlobu.'

Pitagora, o katerem smo prav tako govorijo o Zvoku, ki so ga slišali v sebi. Terezija Avilska je zapisala: 'Zdi se mi, kot bi mi po glavi hrumelo več mogočnih slapov, drugič spet, kot da bi črkala jata drobnih ptičev. To se ne godi v ušesih, temveč v gornjem delu glave, kjer je baje sedeč višjega dela duše.' Frančišek Asiški opisuje, 'kako je nenačoma slišal nebeski Zvok, ki je zamajal celo nebesa, in videl bleščečo Svetlobu.'

Pitagora, o katerem smo se v šoli učili le to, da je bil matematik in filozof, ne pa o tem, da je bil predvsem velik mistik, prav tako razlagal počelo Zvoka, ki ga imenuje Glasba sfer. Jamblukis v živiljenjepisu Pitagore pravi, kako je govoril množicam, ki so tišini presunjene poslušale, po jima je razkrival izvor vesolja, vzrok vseh stvari, kaj je narava, Bog, kako nastane sneg, strela, potres, kakšni zakoni vodijo zvezde, da se premikajo, in o vseh drugih skritih stvareh. Razlagal je, kaj je Glasba sfer ali božja Glasba, in o zvoku, ki ga oddajajo planeti. Eden je notranji, subtilen, drugi pa je fizičen. Prvega slišimo s svojo dušo, drugega pa zaznavamo z ušesi. Učil je, kako glasba zdravi nemir in nas, um in vse telo. O Glasbi, ki ima posebno vrednost, pa je govoril le tistim, ki so se v tišini pripravljali postati učenci. Ta Glasba je zdravilo, ki človeka

čisti, ga osvobodi vseh slabih nagnjenj umra, kot so žalost, jeza, pomilovanje, strah, nejevolja, poželenje, brezdelje, in vseh želja. Preden je Pitagora sprejel učenca, se je pozanikal o tem, kakšen odnos ima do staršev in sorodnikov, kakšen je njegov govor, čemu se smeje, kdaj je tih, s kom se druži, kaj počne v prostem času, kakšne želje ima, kaj mu povzroča veselje in žalost, kako obvladuje jezo in druge slabosti ter kaj jih povzroča."

Srečanje z učiteljem

Preden je Viktorija krenila na drugo potovanje v Indijo, je doumela, da je duhovna pot meditacije na notranje svetlubo in zvok, na katero je stopila, to, kar je toliko časa iskala. Doživetja v meditaciji in tudi sicer so ji bila dovolj trden dokaz za to. Letalsko karto sta s Tonetom rezervirala že pol leta prej in želja, da gresta ponovno v deželo, ki jima je tako domača in ljuba, ni ugasnila.

"Po nekaj dneh najinega potovanja na jugu Indije sem po e-pošti prejela informacijo, da bo imel učitelj, ki uči učenjaku na notranjo svetlubo in zvok, predavanje v manjšem mestu ob vzhodu Himalaje na severu Indije, od katerega sva bila oddaljena več kot dva tisoč kilometrov. Klub najinim načrtom in veliki razdalji sva se odločila za pot na sever."

In sta šla. Razumu se je ta odločitev upirala in bilo je res nenavadno, da sta vozovnici za vlak dobila že naslednji dan, kljub neizmerni gneči, ki tam vladala v mesecu decembru. Očitno je bilo, da je usoda oziroma višja volja tako hotela. Po spletu neverjetnih naključij, ki so podrobno opisana tudi v enem od poglavij v knjigi, sta dva tedna preživelva v ašramu z učiteljem. Ko se je Viktorija bližala ašramu, se je zdelo, kot bi gledala film: "Imela sem občutek, da se to dogaja nekomu drugemu, ne meni. Še ped nekaj tedni je bilo srečanje z učiteljem zame povsem nepredstavljivo, zdaj pa se mi je zdelo vse to dogajanje nemogoče, neresnično. Bila sem močno vznemirjena in ob misli,

da bo učitelj videl vse sebične misli in čustva, vso šaro v mojem umu, me je postal sram." Za to, kar je doživel, ko jo je učitelj pogledal naravnost v oči, Viktorija težko najde besede.

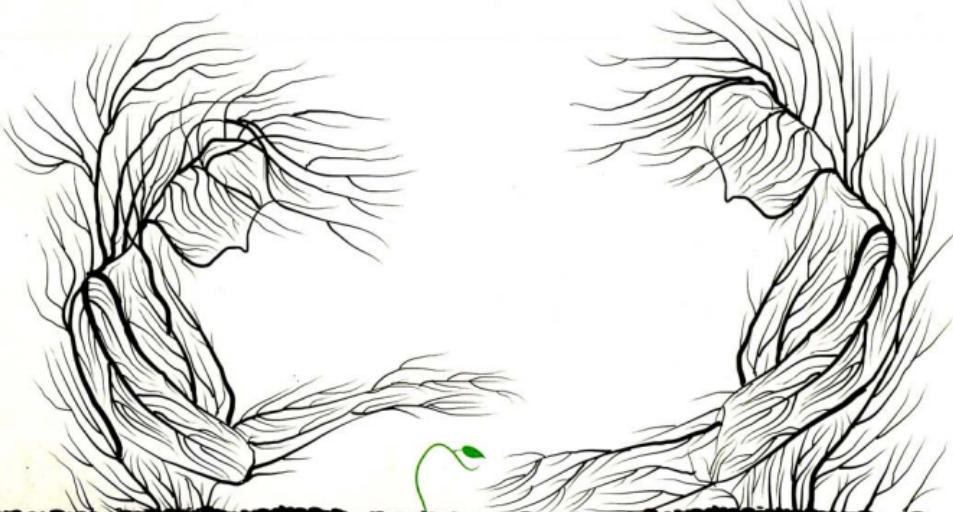
"Čutila sem, kako se stavljam z njim. Mene ni bilo več. Bila sem povsem opita od ljubezni, eliksirja, ki se je stekal varme. Takrat sem vedela, da sem vse življenje čakala na ta trenutek. Zavedala sem se, da mi je bilo dano spoznati to, o čemer sem prej le brala v knjigah. Celotno učiteljevo bitje je prežeto z brezmejno ljubeznjijo in svetlobo zavesti. Od tod njegova izjemna privalčnost, ki očara vsakoga, kogar srča. Indijski učenjak in mistik Bhai Gurdas je to lepo povedal: 'Blesk neštarih draguljev in sijaj milijonov sonc in lun sta neznavna, ko ju primerjamo z blešečo svetlobo njega, v katerem On biva.' Učitelj razprši temo neznanja v nas in nam pomaga vstopiti v svetlobo vedenja. V svoji duhovni slepoti, ki je za nas postala normalno stanje, smo reženi v nezavidiljivem položaju. Šele ko se prebudimo, ko začnemo živeti kot duša, lahko zares uživamo življence.

Učiteljem, ki so spoznali sebe in so eno z najvišjim Bitjem, najvišjo Zavestjo, živijo zelo preprosto in v javnosti niso znani, saj jim ni do slave ali zunanjega blišča. Imajo vse, na voljo jim je celotno stvarstvo. Videti so revni, v resnici pa so najbogatejši, saj imajo neskončno več, kot si um sploh lahko poželi.

Večkrat sem se spraševala, zakaj več ljudi ne stopi na pot spoznanja. Kot je videti, mora človek marsikaj prepreti, preden zahrepni po osvoboditvi."

Viktorija in Tone sta v ašramu na povabilo učitelja ostala dva tedna. Vsak večer med šesto in sedmo uro, ko je sprejemal domačine, sta bila lahko navzoča tudi onadvak in sta lahko zastavila kakršno koli vprašanje.

"Pred leti sem imela veliko vprašanje, na katera sem hotela dobiti odgovore, toda ko sem sedela pred učiteljem, je bila moja glava popolnoma prazna. Čutila sem globok mir, le občasno me

je popadel strah pred njegovo veličino in močjo, ki jo je izžareval, ter sram pred mojim samovoljnimi, domišljavimi umom. Sedela sem pred njim v tišini in uživala. Bilo je čudovito, božansko je bilo biti pred oblijem moža, katerega bitje je prežemala neizrekljiva spokojnost, nezemski lepoti, ljubezen in milina. Tega se ne da izraziti z besedami, temveč lahko človek le doživi."

Bivanje v astramu je bilo za Viktorijo kot vrmitve v njen pravi dom. "Počutila sem se kot tavačoč popotnik, izgnanec, ki se je pritepel v rajoško zavjet. Želela sem si, da bi lahko za vedno ostala tam. Ko se je blízel z odhodom, se mi je od bričnosti paralo srce. Edino, kar me je v tistem trenutku bodrilo, je bila misel na ponovno srečanje z njim. Hkrati pa sem se zavedala, da je vez z učiteljem ali najvišjo močjo notranja, na ravn duše, in lahko v njej uživam v meditaciji," je zapisala v svoji knjigi.

Preobrazba

Kako se lahko iz stanja nezavedanja, v katerem smo, preobrazimo v zavestna bitja in spoznamo svojo pravo naravo?

"Živimo le na ravni telesa in uma, naša notranji Jaz, duša, pa spi. Nismo prebujeni, zato ne moremo zares uživati življenja. Zdaj je um tisti, ki vodi naše življenje, zato delujemo nezavedno. Ne vemo, kam gremo. Človeka lahko ponazorimo s prispolbo kočije. Kočija, voz, simbolizira telo, konjičuta, vajeti um in kočija simbolizira dušo, zavest. Smo v stanju, ko naša duša spi. To pomeni, da kočija spi, spustil je vajeti iz rok, konji pa z veliko hitrostjo vlečejo kočijo, kdo ve, kam. Predstavljam si lahko, kako neverno je takšno potovanje. Um torej deluje nezavedno, naša resnična narava pa je po popolnem zavedana. Poistovetili smo se s svojimi čutili, zato smo se znašli v stanju pozabe. Um ves čas teka za stvarmi tega sveta. Želi si zdaj to, zdaj ono. Ko pa se začne v nas prebujati zavest, sprevidimo igro uma. Spoznamo, da nimamo enega, temveč mnogo obrazov, mnogo mask. Naše razpoloženje, čustva se nenehno spremenijo, iz dneva v dan. Um je velik cirkusant in vseskozi uživ v svoji predstavi. Modreci pravijo, da je um glavna težava, saj je v njem shranjeni vse, kar smo doživeli – brezstevilni vtisi, ki se pojavljajo v obliki misli in čustev. Če ne začnemo mi obvladovati svojega uma, bo um obvladoval nas.

Kako lahko obvladamoagnjenjauma, negativna čustva, se osvobodimo navezanosti in želja? Obstaja le ena možnost – umu moramo ponuditi večji užitek, kot mu ga lahko nudi katera koli stvar. Ne moremo ga obvladati tako, da zatreмо ali potlačimo občutke v sebi, prav tako ga ne moremo obrzdati z askezo, saj bodo želje v nas le še močnejše. Um lahko obvladamo in nadziramo šele, ko smo povezani z višjo močjo – močjo notranjega Zvoka. Modreci pravijo, da ima le Zvok moč, da očisti um vseh vtisov, negativnih misli in čustev, kot so jenza, pohlep, poželenje, in nas osvobodi navezanosti in lažnega jaza ali ega, s katerim smo se poistovetili. Bolj kot je um čist, višje se dvigne zavest. Ko je um popolnoma očiščen, ko v njem ni več nobenega vtisa, se znajdem v stanju globoke tišine in radosti.

Pitagora je govoril, da je filozofija čiščenje uma. Indijski mistic Arjan Dev pa pravi, da je poslušanje notranjega Zvoka očiščevalna kopel."

Šele ko očistimo um, pride do izraza naša resnična narava?

"Vedeti bi morali, da doživetje globoke radosti, po kateri hrenenimo, ni možno, dokler ne spoznamo svoje resnične narave, ki je mir, ljubezen, radost, po čemer vsi hrenenimo. Ne je smeli zamenjati s srečo, ki jo človek izkuši, ko je v stiku s čutnimi predmeti."

Toda pot vase ni preprosta. "Ko se človek poda vase, je soočen s temnimi platmi uma, z jezo, žalostjo, s strahom, z navezanostjo, s sebičnostjo in podobnimi čustvi. Vzdržati v notranjem boju s svojimi slabostmi zahteva pogum in močno voljo. A zavedati se je treba, da nič ni nemogoče tistemu, ki je v stiku z višjo močjo. Spoprijemanje z umom ni lahko, je pa osvabljajoče."

Preprostost na poti prebuditve je verjetno prej prednost kot ovira?

"Da, kdor je preprost, ima veliko prednost. Tisti, ki ima veliko informacij in se ima za učenega, morda misli, da ve vse, a je poln dvomov. Iz knjig si lahko pridobimo le izposojeno znanje, to ni naše znanje. Ni pametno traktati časa v brezplodnih razglašljanjih in dokazovanju. Znanje in intelekt sta nam v pomoč, toda morali bi ju preseči. Če si želimo pridobiti resnično vedenje, mora biti to plod lastne izkušnje. Le tako lahko postanemo zavestno bitje."

Razcvet, sirjenje zavesti je v resnici najpomembnejše poslanstvo vsakega izmed nas?

"Razvoj zavesti ali notranji razvoj človeka je proces. Vse manj je negativnih misli in čustev in človek postaja vse bolj prebujen, zavesten. Le kdor je potprezljiv in vztrajan, bo nekega dne premagal lažni jaz, ego, spoznal višji Jaz in doživel brezmejno radost. Tedaj človek zaživi kot zavestno bitje, posameznika zavest se zlije z najvišjo Zavestjo."

Naš cilj je postati zavestno bitje, ki občuti ljubezen do vsekogar. Kdo ljubi, je postal resničen človek. Njegov dolgotrajen razvoj je dosegel vrhuneč, boj je izbojevan. Nenehno je opit od eliksirja ljubezni. Pravo vedenje in ljubezen se porajata istočasno. To nista dve različni poti. Sta kot krili ptice. Z enim ne bi mogla poleteti. Razumevanje sebe in vsega, kar obstaja, si pridobivo, ko doživimo resnično ljubezen. Praznina v nas je lahko zapolnjena le, ko smo povezani z izvirom Ljubezni." **s**

Knjiga Razcvet zavesti je nastala po avtoričinem notranjem navodivu, k pisanku pa so jo spodbudili tudi slušatelji njenih predavanj. Je plod njenega študija zavode in indijske filozofije, spisov različnih dubovnih tradicij, madrecov, mistikov, pesnikov idr. in hkrati osebnega izkušnja. V knjigi je predstavljeno starodavno vedenje, ki je pri nas malo poznano.

Namen njenih predavanj o zavesti, slovkovem notranjem razvoju, delovanju uma, etiki, harmoničnih odnosih, meditaciji je med ljudi širiti neprecenljivo znanje, ki nam je v pomoč pri osebnosti in dubovini našti. Navdih in moč črpa iz dubovne prakse, ki je sestavni del njenega življenja. www.razcvet-zavesti.si